

Arrest

nr. 116 908 van 15 januari 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 13 september 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2013.

Gelet op de beschikking van 18 november 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2013 in plaats van 21 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. POOLS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Liberiaanse nationaliteit en bent u geboren op 11 juli 1982 te Montserrat. U bent christen en uw etnie is Kru.

Sinds februari 2011 bent u lid van de politieke partij National Democratic Coalition (hierna NDC), de partij waarvan uw broer (D.T.-W.M.) de belangrijkste persoon was. (D.T.-W.M.) was presidentskandidaat en hij gaf u de taak om pamfletten te maken, te printen en propaganda te maken. Een vriend van u – Joe – maakte cartoons en u gaf hem de opdracht om er enkele te tekenen. U printte

deze dan af. De NDC hing twee van deze anti-regeringsgezinde cartoons op als grote spandoeken. U maakte deze spandoeken onder de schuilnaam 'Tobag Kollie'. Veiligheidsmensen kwamen Tobag Kollie zoeken, maar ze vonden hem niet. President Sirleaf Johnson reageerde op de cartoons door te stellen dat ze niet te oud was om te regeren. Op 7 november 2011 greep de politie in toen de partij CDC zonder toestemming een verkiezingsmeeting hield. Er vielen drie doden en verschillende gewonden. U kon – samen met uw broer (D.T.-W.M.) en (G.W.) ontzet worden door bodyguards en mensen van UNMIL. Op 12 – 13 – 14 november 2011 vertrokken u en uw broer (D.T.-W.M.) naar Nigeria. Daar nam uw broer u mee naar de Franse ambassade en om een visum voor Frankrijk aan te vragen. In juli 2012 kreeg u van de Franse ambassade een visum voor één jaar in uw originele paspoort. Op 5 augustus 2012 reisde u naar Duitsland waar u uw neef bezocht. In september 2012 keerde u terug naar Nigeria en een maand later vertrok u met de bus opnieuw naar Liberia. In januari 2013 kwam u opnieuw toe in Liberia, waar u zich in opnieuw vestigde in uw woning waar u sinds 2007 woonde. In januari 2013 opende u een zaak waar mensen computerspellen konden spelen en naar voetbal van de Engelse competitie konden kijken. In mei 2013 kwamen enkele agenten van de veiligheid, de SSS, u zoeken. Omdat u niet aanwezig was, gingen de agenten weg. Eén van de agenten was uw vriend (M.K.). Hij kwam nadien terug en hij informeerde u dat president Sirleaf Johnson had vernomen dat u terug in Liberia was. Hij zei dat president Sirleaf Johnson niet snel vergeeft en dat ze u zou laten arresteren omwille van de twee spandoeken. Toen u zag dat de veiligheidsagenten een tweede keer kwamen, vluchtte u weg en dook u onder. Op 6 juni 2013 verliet u, met uw originele paspoort met daarin een visum uitgereikt door de Franse ambassade, Liberia per vliegtuig. Na een tussenstop in Sierra Leone kwam u in Frankfurt toe, waar u twee dagen bleef. Daar werd uw paspoort gestolen. U reisde verder per trein naar België, waar u op 11 juni 2013 toekwam en u op 12 juni 2013 een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u vreest dat de Liberiaanse overheid u zal arresteren wegens uw betrokkenheid bij het - in verkiezingstijd - maken van twee banners tegen het regime aan de macht, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst kunnen betreffende de ongeregelheden die zich op 7 november 2011 voordeden aan het hoofdkwartier van de partij CDC volgende bemerkingsen worden gemaakt.

U verklaarde dat u op 7 november 2011 aanwezig was op het hoofdkwartier van de politieke partij CDC, toen er een verkiezingsmeeting van CDC plaatsvond die de politie uiteen dreef en waarbij drie manifestanten gedood werden. U gaf aan dat u kon ontzet worden door bodyguards en mensen van UNMIL. Toen u gevraagd werd wat juist gebeurde op 7 november 2011, gaf u aan dat men stenen gooide naar de politie en dat die met traangas en later echte kogels reageerden (gehoor CGVS, p.13-14). Uit uw verklaringen blijkt op geen moment dat de autoriteiten u persoonlijk gevisieerd zouden hebben. Verder gaf u zelf aan dat u bescherming kreeg van de in internationale vredesmacht UNMIL, die u uit het tumult ontzette (gehoor CGVS, p.13). Verder gaf u aan dat u – samen en uw broer (D.T.-W.M.) – op 12 – 13 – 14 november 2011 naar Nigeria vertrok en u in januari 2013 terugkeerde naar Liberia (gehoor CGVS, p.13). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u na uw terugkeer naar Liberia problemen heeft gekend die verband houden met de gebeurtenissen op 7 november 2011. U stelde daarentegen dat u na uw terugkeer naar Liberia in januari 2013 geen problemen kende tot mei 2013 en dat dit probleem in mei 2013 te maken had met de cartoons, en dus niet met de gebeurtenissen op 7 november 2011 (gehoor CGVS, p. 15).

Verder kunnen betreffende de door u aangehaalde vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade wegens uw betrokkenheid bij het maken van twee banners tegen het regime aan de macht in de aanloop naar de verkiezingen van 2011 volgende bemerkingsen worden gemaakt.

U verklaarde dat veiligheidsagenten die gestuurd werden door president Sirleaf 'Tobag Kollie', uw alias waaronder u twee spandoeken maakte, trachtten op te sporen en arresteren omdat president Sirleaf kwaad was dat deze spandoeken verschenen waren (gehoor CGVS, p.13-16). U gaf aan dat een vriend van u – Joe – cartoons maakte en u hem de opdracht gaf om er enkele te tekenen. U printte deze dan af en de partij NDC hing twee van deze cartoons op als grote spandoeken (gehoor CGVS, p.10, p.13 en p.15). Toen u gevraagd werd de volledige naam van Joe te geven, gaf u ontwijkend aan dat jullie hem 'Joe de cartoonman' noemden en u hem kent als cartoonspecialist (gehoor CGVS, p.8). Het is erg opmerkelijk dat u de volledige naam van de man die de cartoons – waardoor de door u beweerd problemen ontstonden – tekende niet kent, temeer daar u aangaf dat deze man uw vriend is.

Verder dient te worden opgemerkt dat u erg vaag bent betreffende de problemen die u zou gekend hebben wegens de spandoeken. U gaf aan dat president Sirleaf de spandoeken als een aanval zag en ze veiligheidsmensen de opdracht gaf om te zoeken wie het deed (gehoor CGVS, p.13). U gaf vaag aan dat de veiligheidsagenten in de verkiezingsperiode (oktober – november 2011) op zoek gingen naar 'Tobag Kollie' – een alias die u zou gebruikt hebben – maar dat ze hem niet vonden (gehoor CGVS, p.13).

Verder gaf u al even vaag aan dat in mei 2013 mensen naar uw buurt kwamen en ze naar u vroegen. U gaf aan dat uw vriend (M.K.) zei dat men u wou arresteren omwille van de gemaakte spandoeken en dat u de dag nadien opnieuw mensen zag komen, waarop u wegluchtte (gehoor CGVS, p.14). Bovenstaande verklaringen zijn erg vaag en er dient te worden vastgesteld dat u enkel via een derde vernam dat u zou gezocht worden door agenten van de geheime dienst wegens uw betrokkenheid bij het - in verkiezingstijd - maken van twee banners tegen het regime aan de macht en u brengt geen enkel objectief element aan ter ondersteuning van uw beweerde vrees.

Uit het door u neergelegde krantenartikel (In Profile Daily Friday, dd.7/10/2011, p.5 – zie administratief dossier) blijkt dat president Sirleaf op het spandoek (waarop een cartoon staat met haar afbeelding en die van de vice-president) reageerde door te stellen dat haar critici ongelijk hebben, daar ze - ondanks haar leeftijd - nog steeds energiek is om presidentsvrouw te zijn. Uit deze reactie blijkt geenszins dat president Sirleaf kwaad zou zijn omwille van dit politieke spandoek, laat staan dat ze de geheime dienst opdracht zou geven om de man die de cartoon op het spandoek afdrukte op te sporen en te laten arresteren. Bovendien gaat het over een politiek spandoek in volle verkiezingscampagne; verkiezingen die overigens werden gewonnen door president Sirleaf. Het zou dan ook erg merkwaardig zijn dat president Sirleaf anderhalf jaar na haar verkiezingsoverwinning de geheime diensten opdracht zou geven om iemand die politieke spandoeken printte te laten arresteren.

Verder dient te worden opgemerkt dat u na uw vertrek naar Nigeria in november 2011 teruggekeerd bent naar Liberia waardoor de ernst van uw vrees voor vervolging of van het risico op het lijden van ernstige schade met betrekking tot de spandoeken ernstig wordt aangetast. Verder gaf u aan dat u na uw terugkeer naar Liberia in januari 2013, een eigen 'videocenter' opende en u deze met drie andere mensen uitbaatte. Daarnaast verhuurde u ook nog twee mototaxi's (gehoor CGVS, p.7). Dit kan men bezwaarlijk een 'ondergedoken bestaan' noemen. Bovendien gaf u aan dat u sinds 2007 in Painesville woonde en dat u na uw terugkeer naar Liberia in januari 2013, opnieuw in uw huis te Painesville ging wonen, omdat uw spullen er nog lagen (gehoor CGVS, p.12). Van iemand die daadwerkelijk vervolging door zijn overheid vreest, kan men verwachten dat deze zich niet in het openbaar begeeft en zeker niet in hetzelfde huis gaat wonen waar hij reeds sinds 2007 vertoefde. Dat u – na uw terugkeer naar Liberia – gewoon terug in uw huis ging wonen en zelfs werkte in een eigen multimedia zaak die u in januari 2013 oprichtte, ondermijnt dan ook verder uw vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade.

Bovendien kan worden gesteld dat uw beweerde vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade in Liberia verder ondermijnd wordt doordat u in januari 2013 vrijwillig terugkeerde naar Liberia en u geen problemen had om Liberia op 6 juni 2013 uit te reizen per vliegtuig met uw eigen documenten (u vulde eind 2009 formulieren in bij het Liberiaanse ministerie van buitenlandse zaken en in februari 2010 ontving u uw paspoort waarmee u vanuit Liberia via Sierra Leone naar Frankfurt reisde) (gehoor CGVS, p.11). Dat u geen problemen kende om Liberia met uw eigen paspoort uit te reizen wijst er op dat u niet gezocht werd door de Liberiaanse autoriteiten. Deze vaststelling is bijgevolg weinig verenigbaar met de door u ingeroepen vrees voor vervolging of met het risico op het lijden van ernstige schade.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

De geboorteakte die u voorlegt, bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. Uit de door u neergelede perskaart blijkt hoogstens dat u vanaf november 2010 voor Sabanoh printing press limited werkte als printer, wat niet onmiddellijk in twijfel getrokken wordt, maar uw beweerde problemen niet aantoon. U legde verder een bundel krantenartikelen voor die handelen over het schietincident aan het hoofdkwartier van de CDC, de steun van uw broer aan de CDC, een meeting over het al dan niet gebruiken van helikopters, één van de spandoeken die u maakte en het feit dat de NEC (Election Board) moest aftreden. Er dient te worden vastgesteld dat uw naam, noch uw alias Tobag Kollie in één van de artikelen voorkomt, wat u ook bevestigde en deze artikelen verder uw persoonlijke problemen niet aantonen (gehoor CGVS, p.10)

en p.13). Verder legde u een flyer van (D.T.-W.M.), een kaart voor de observatoren van de conventie van de NDC en het logo van de NDC voor. Uit bovenstaande documenten kan niet worden afgeleid dat u betrokken was in het productieproces van deze documenten, laat staan dat ze de door u aangehaalde problemen aantonen. Betreffende de door u neergelede foto van uzelf en uw kaart voor vaccinaties tegen gele koorts kan worden opgemerkt dat ze niet relevant zijn voor uw asielaanvraag. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker stelt dat hij steeds hetzelfde verhaal heeft verteld, zonder tegenstrijdigheden. De bestreden beslissing verwijst ook nergens naar enige tegenstrijdigheid in verzoekers verhaal.

Verzoeker wijst erop dat de gebeurtenissen van 7 november 2011, waarbij doden en gewonden vielen, aantonen dat de politieke strijd voor het presidentschap geenszins vredig verliep. Verzoeker is met zijn broer Liberia ontvlucht om aan de machtsstrijd te ontkomen en keerde pas in januari 2013 terug. Verzoeker ging ervan uit dat de gemoederen voldoende bedaard zouden zijn en dat hij veilig kon terugkeren. Simpelweg stellen dat de gebeurtenissen van 7 november 2011 geen rechtstreekse aanleiding waren voor de gebeurtenissen in mei 2013 volstaat niet om verzoeker de vluchtelingenstatus te weigeren.

De gebeurtenissen van 7 november 2011 tonen aan dat de toenmalige president zeker niet vredelievend met de oppositie omging. Uiteraard zal de president zich niet in het openbaar kwaad maken en toegeven geraakt te zijn door opmerkingen en propaganda van de oppositie.

Verzoeker keerde in januari 2013 naar zijn vroegere woonplaats terug aangezien hij dacht dat alles veilig was. Hij werd pas later op de hoogte gebracht dat de staatsveiligheid hem zocht omwille van de spandoeken die hij in 2011 maakte. De terugkeer van verzoeker naar zijn thuisland in 2013 en het feit dat hij een goed draaiende zaak had, toont aan dat hij werkelijk vreesde voor zijn leven aangezien hij toch opnieuw gevlucht is. De bestreden beslissing draait de feiten om door te stellen dat verzoeker niet zou zijn teruggekeerd naar zijn vroegere woning en in het openbaar leven zou treden indien hij werkelijk voor zijn leven vreesde.

Betreffende de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, wijst verzoeker erop dat deze weigering niet gemotiveerd is. Hij verwijst naar het reisadvies van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en stelt dat niet simpelweg kan beslist worden dat de veiligheidssituatie in Liberia geen subsidiair beschermingsstatuut toestaat.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige

schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Verzoeker voert aan dat de gebeurtenissen op 7 november 2011 wel degelijk een rol spelen in de gebeurtenissen van mei 2013 omdat zij aantonen dat de president niet vredelievend omgaat met de oppositie. De bestreden beslissing merkt echter terecht op dat verzoeker verklaarde dat hij na zijn terugkeer naar Liberia in januari 2013 geen problemen kende tot mei 2013 en dat de problemen van mei 2013 te maken hadden met de cartoons die verzoeker tijdens de verkiezingsperiode van 2011 had gemaakt (gehoorverslag CGVS, p. 15). Bovendien blijkt nergens uit verzoekers verklaringen dat hij persoonlijk geïnterviewd werd tijdens de gebeurtenissen van 7 november 2011 (gehoorverslag CGVS, p. 13-14). Bijgevolg kan verzoeker zich niet louter beroepen op de gebeurtenissen van 7 november 2011 om een persoonlijke vrees voor vervolging in te roepen. Dat deze gebeurtenissen een aanwijzing zijn van de manier waarop de Liberiaanse president met de oppositie omgaat, doet hieraan geen afbreuk.

Waar verzoeker stelt dat het argument dat de president in de door hem neergelegde krantenartikelen niet kwaad is, laat staan dat zij de man die de spandoeken maakte, zou laten opsporen en arresteren, faalt als motivering omdat de president dit uiteraard niet in het openbaar zou laten merken, dient opgemerkt dat verzoeker zelf deze krantenartikelen ter ondersteuning van zijn asielrelaas heeft neergelegd. De bestreden beslissing stelt dan ook terecht vast dat er in deze krantenartikelen geen melding wordt gemaakt over de feiten die verzoeker aanhaalt, zodat zij dan ook niet van aard zijn de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas te herstellen.

Verzoeker stelt dat hij in januari 2013 naar Liberia terugkeerde omdat hij dacht dat het veilig was, maar dat hij later werd ingelicht dat de staatsveiligheid nog steeds naar hem op zoek is omwille van de spandoeken die hij tijdens de verkiezingsperiode van 2011 maakte. Gelet op het feit dat verzoeker de Liberiaanse autoriteiten dermate zou vrezen dat hij gedurende meer dan een jaar het land verliet, is het niet aannemelijk dat verzoeker plots naar Liberia terugkeert louter omdat hij dacht dat het veilig was; minstens kan verwacht worden dat verzoeker zich gedegen informeert over de situatie in zijn thuisland en dus niet louter afgaat op zijn idee dat het nu wel veilig zal zijn. Dit klemt des te meer daar verzoeker naar zijn vroegere woning terugkeerde en een eigen zaak opstartte. Bovendien merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker op 6 juni 2013 Liberia verliet met zijn eigen documenten, hetgeen erop wijst dat hij niet gezocht werd door de Liberiaanse autoriteiten.

Waar verzoeker nog stelt dat er in de bestreden beslissing geen tegenstrijdigheden in zijn asielrelaas werden vastgesteld, dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen de vaststellingen in de bestreden beslissing dat (i) verzoeker de volledige naam van Joe, die de cartoons tekende, niet kent, (ii) verzoeker vage verklaringen aflegde omtrent de problemen die hij zou hebben gehad omwille van de spandoeken, (iii) het merkwaardig is dat president Sirleaf anderhalf jaar na haar verkiezingsoverwinning de geheime diensten de opdracht zou geven om iemand die politieke spandoeken printte tijdens de verkiezingsperiode van 2011 te laten arresteren, (iv) de door verzoeker op het CGVS neergelegde stukken en documenten de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas niet kunnen herstellen en (v) het feit dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt inzake zijn reisweg een bijkomende negatieve indicatie is voor zijn geloofwaardigheid. Deze motieven moeten dan ook als vaststaand beschouwd worden.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker inzake de veiligheidssituatie verwijst naar het reisadvies van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, dient opgemerkt dat dit reisadvies bestemd is voor reislustige Belgen en geenszins een leidraad vormt voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid in Liberia een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS